

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

כ"ב תשרי תשפ"א • גליון 127 • שמחת תורה

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
19:23	18:52	17:53	תל אביב
19:27	18:55	17:51	ירושלים
19:22	18:51	17:52	חיפה

שבת שלום ומבורך!
העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

לשמוח בתורה

התורה הקדושה היא חיינו ואורך ימינו ורק בה עלינו לשמוח

שבת מנוחה

המתנה הטובה ביותר לה זכה העם היהודי, המתנה היחידה שנותנה מעיד עליה שהיא מתנה טובה, היא מתנת יום השבת. אחת לשבוע עוצר היקום כולו ממירוצו השוחק והתובעני, ומתכנס ליממה של מנוחה, רוגע, שלוה שמלטפת, קדושה שעוטפת. יום של התעלות מהחיים הגשמיים השגרתיים, ל'מעין עולם הבא' אמיתי, כאן בעולם הזה...

אין מילים לתאר את יום השבת. כבר מיום חמישי ההכנות בעיצומן, הניחוחות הריחניים של תבשילי השבת עולים מכל בית, המנגינות הקסומות מתחילות להישמע. עם בוקר יום ששי, התכונה כבר מורגשת בחוצות הערים, כובשת כל לב. בחצות היום מתחילות החנויות להיסגר, התנועה פוחתת, אנשים אצים רצים, ממהרים לקבל את פני המלכה.

האווירה המיוחדת, המנוחה השוררת, השלוה שמעניקה את מרווח הנשימה לו כלנו זקוקים כל כך. הקשר הרוחני שמתעצם ביממה הזו בין היהודי לבוראו - כל אלה מרכיבים את היממה המיוחדת הזו, את יום השבת העילאי. אולם, מה התגלית הגדולה שבמתנה הזו, מה הקסם הטמון בה, ולמה היא זקוקה להודעה מיוחדת? מה הפוך את יום השבת ליום כה מיוחד, המחייב הודעה מראש?

המדורש מגלה לנו כי לאחר ששה ימים בהם נברא העולם, הביט הקדוש ברוך הוא ביצירה הנפלאה שברא, בעולם הגדול והקסום, בבריית השונות, בחי, בצומח ובדומם, וקבע כי כמעט הכל מושלם. כמעט אמרנו ולא בכדי - כי יש משהו אחד שעדיין חסר, עדיין העולם לא מושלם, חסירה המנוחה!

חסר אותו זמן נטול הגדרה מדוייקת, המיועד למנוחה, לשלוה, לצבירת כוחות. בן אנוש, כמו כל נברא באשר הוא - זקוק למנוחה, לאגירת כח, לעת נופש. אף אחד מאיתנו אינו מסוגל לעבוד כל הזמן, ברצף אחד ארוך, בלי לעצור, בלי לנוח, בלי לחשוב, בלי לזכות בשלוה לרגע...

מרימה אותנו לדרגות נפלאות ועליונות, וכמו שכותב האור החיים הקדוש (דברים כו): שאם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה היו משתגעים ומתלהטים אחריה ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם:

את כל הטובות שבעולם היא כוללת, אורך חיים בימינה בשמאלה עושר וכבוד, כל מה שאתה רוצה בחיים יש לך בתורה. תגידו לכן תורה שיום אחד לא ילמד תורה הוא לא נרדם, הוא מתפוצץ, כי הם חיינו, כאויר לנשימה, החיים עצמן.

מעשה היה בשואה, שהלכו לתאי הגזים או לצעדת מוות אחרת, ונתעורר יהודי אחד שלפי חשבוננו חל היום חג שמחת תורה. קרא ואמר: קרא ואמר: **אחי היהודים! שמחת תורה היום!!** והם החלו לשיר שירי התורה ששרים לפני ספר התורה בחג שמחת תורה, וכך כשהגרמנים ימ"ש תוהים ובוהים הם הלכו לקראת מיתתם על קידוש השם.

הגאון הקדוש ר' אלחנן וסרמן, בעל הקובץ שיעורים, אחד הספרים הנלמדים ביותר בישיבות הקדושות. ראש ישיבת ברנוביץ היה והלך יחד עם קהילתו לבור ההריגה, וטרם ירו עליהם ותכסה עליהם הארץ נשא נאום של רתת וזיע לפני הציבור וכך אמר: הלא ערב שבת היום, הבה נקבלה שבת ברנה בשמחה ובצהלה, וגילו ברעדה, ושרו קבלת שבת. ולאחר מכן אמר להם: ראו בני, ראו, קרבן אנחנו, קרבן חטאת הדור, קרבן עולה תמימה, קרבן שלמים ותמימים, הרי מחשבת הכהן בכחה לפסול את הקרבן, הבה נשתדל לא לפסול את הקרבן, לא לפגל במחשבה רעה אלא שכולו יהיה לשם שמים ומתוך אמונה בקב"ה שזה אשר טוב לנו בסוף הדבר.

ובדור חשוך זה באים לכאן אנשים מקצוות הארץ, אהובים לפניו ויתברך. "כדי יתבין ישראל ועסקין בשמחת תורה, קוב"ה אומר לפמליא דיליה, חזו חזו בני בני חביבי, דמשתכחין מצרה דלהון ועסקין בשמחה דילי". ויש שבאים לכאן ממרחק, מקיימים מה שכתוב בגמרא "שכר פסיעות". כמה גזירות מתבטלים מזיכוי הרבים שאדם מביא חברים לשיעורי תורה. וזה שמירה עצומה לאחים ולאחיות שלנו, עלינו להביאם לשיעורי תורה, לקרבם לבורא העולם. עלינו לחשוב עליהם. שנזכה לשמוח בשמחת התורה אמנו!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ימים אלו אנו סופרים את הימים, אנו כמו חתן שסופר את הימים מתי יגיע החתונה שלו, כך אנחנו סופרים מתי כבר יגיע חג שמחת תורה, מתי נזכה לסיים את התורה ולהתחילה מחדש, ומראים את האהבה שלנו לתורה.

רב יוסף אמר "עבדו לי עגלא תלתא, אי לאו האי יומא כמה יוסף איכא בשוקא" (פסחים ס"ח). אם לא היום הזה של קבלת התורה הרבה יוסף יש בשוק, אנחנו הלומדים תורה, הקובעים עיתים לתורה, אלה שמוותרים על ההרגלים ובאים לשמוע תורה ומוסר, להתחזק ביראת שמים, צריכים לשמוח ולרקוד, ברוך אלו קינו שבראנו לכבודו! התורה הקדושה בונה אותנו, התורה הקדושה היא כמו כור היתוך, כמו שכור היתוך מסיר מזהב את כל הפסולת והסיגים **כך התורה הקדושה מזככת אותנו מכל היצרים, הבלבולים הרעים**, אין דבר שמזכך את נשמתו של האדם כמו

התורה הקדושה, מנקה ומטהרת ומקדשת אותו. לא עם הארץ חסיד, הוא יכול להיות קדוש אבל העיקר חסר הוא לא תלמיד חכם! חז"ל אומרים (הוריות פ"ג מ"ח) ממזר תלמיד חכם קודם לכה"ג עם הארץ. מה זה כהן גדול? כהן גדול הוא בעצמו קודש קדשים, ביום הקדוש בשנה, נכנס למקום המקודש ביותר בעולם, לקודש הקדשים. ולמרות כל קדושתו אם יש בו רב עבירה ימות ולא יצא. היו קושרים אותו בשרשרת ברזל ואם מת מוציאים אותו החוצה. ולכן הכה"ג היה עושה יום טוב לאוהביו כשיצא בשלום מן הקודש!! ומספרת הגמרא (יומא ט) על שלוש מאות שנה רצופים שהיו מתים הכהנים גדולים. אין יכול להיות קדוש ועם הארץ? אפשר שהוא קורא תהלים כל היום, הולך למקוה, שומר על העיניים, הוא קדוש אבל הוא עם הארץ. ושימו לב, אדם כזה קדוש, שנכנס בשלום ויצא בשלום! אבל הוא עם הארץ, הרי תלמיד חכם קודם לו! מה זה תלמיד חכם? **תלמיד חכם יושב ועמל בתורה, לומד הלכות, שייף עייל ושייף נפיק גדל בתורה וממנה לא מש יומם וליל.**

יש אנשים שעושים כל היום התבודדות, זה בסדר להתבודד, חצי שעה, שעה. יותר מזה? יש כאלה מתבודדים שעות, זה ביטול תורה! ככה נהיים עמי הארץ! ותלמיד חכם גדול ממנו.

כמה צריך לשמוח עם התורה! כמו שרוקדים בשמחת תורה, ברוך אלו קינו שבראנו לכבודו ונתן לנו תורה אמת וחיי עולם נטע בתוכנו, כי התורה הקדושה

ההקדשה השבועית

הצנים הם אמת להקדיש
אלפי עלים לאור הפרשה
להצלחתכם או לעיני יקיריכם?
התקשרו עכשיו: 08-61-50-208

לרמאות
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דיזה בת חוה

לרש"ק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לילך בת עליזה

להצלחת
אסף בן חיה
רוני בן דינה
אלעד בן ענוה
אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון
סילגית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יולדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

מהפכה בהרקה

הילד בעקבות אותו ריקוד...

ובכן, סיפר האיש לרבי, שמאז אותו יום שמחת תורה, משהו נע בלבו. הוא לא הצליח לחזור לעצמו, לבו שאף וחפץ להכיר את אותה תורה עליה דיבר האיש, לשמה רקדו כולם, לכבודה פיזו באהבה. לא עברו ימים מרובים, עד שפילס לו את הדרך למדרשה תורנית, ממנה לשיבה, ועד שהפך לתלמיד חכם וירא שמים, שדולה מרגליות מים התורה, ואף הוציא לאור ספר משלו...

הרבי סיים את הסיפור, והמשיך: 'זו עתה נודע לי סיפור החיים המפעים הזה. הילד לא ידע אז - ואינו יודע גם היום - מיהו האיש האלמוני, המלאך שהציל את חייו הרוחניים, האיש שבמילה טובה, טפחה על השכם, חיוך מלבב הביא אותו לעולמה של תורה ומצוות. אך זאת ברור לכולנו, שכל הזכויות של אותו אברך, שלו, של משפחתו, של ילדיו וצאצאיו לאורך כל הדורות - הכל מכוחו של אותו קירוב לב, המילה הטובה שניתנה לו, ואלו זכויות נצחיות!

ראו נא מה תוצאתה של פעולה כה קטנה. כמה דקות בודדות, מילים טובות, ששינו את גורלם של דורות שלמים! הרי אותו יהודי שרקד עם הילד - לא העלה בדעתו שזו תהיה התוצאה, שהודות לריקודו הילד יכיר את אביו שבשמים ויבנה בית למופת. אבל הוא זכה, ומי יודע כמה זכויות כאלה מתגלגלות לנו בין האצבעות כל העת... - סיים הרבי את דבריו המרגשים.

סיפור נפלא זה, שהופיע בגיליון 'המבשר' התורני בערש"ק פרשת תרומה תשע"ב, הוא בשורה של ממש: לפעמים בפעולה קטנה, במילה אחת, בחיוך בודד - שנראים בלתי משמעותיים, אולם הם הופכים למנוף רב עוצמה, משנים גורלות לדורות. הבה נעניק מילים טובות בכל ליבנו, הבה נפעל בפינו לקרב לבבות, לאחד, לשמח ולהעניק לכל יהודי חיוך מאושר, ונזכה בזכויות נצחיות!

"בסיום ההקפה הם נפרדו, האיש הזר והילד, בלחיצת יד חמה. ומאז - אין לדעת אם נפגשו עוד אי פעם....."

כשאר ילדי המקום, אין ספק - הוא חש כנטע זה, כאינו קשור בכלל. הוא מביט על הריקודים הסוחפים הנמשכים בקצב, השירה האדירה ששר כל הקהל יחדיו מתוך שמחה והתרגשות עילאית, והוא חש רצון להיות חלק מזה - אבל הוא כה שונה, כל הסיפור הזה זר ומוזר לו!

ואז השתתקו כולם, להפסקה בין ההקפות. נאמרו הפסוקים הנהוגים, ואז החלה 'הקפה' חדשה, ההקפה השישית. זו הקפה מיוחדת, במהלכה נוהגים בחצר הקודש ויזניץ שכל הילדים יושבים על כתפי אביהם, ומרקדים במרכז המעגלים. כל הילדים אצו רצו מכל מקום שהיו בו, עזבו את המשחקים, השליכו את שקיות הממתקים, והתייצבו על כתפי אבותיהם - לקראת הריקוד הגדול, בו הם במרכז...

רק הוא, הילד הבודד - נותר לבד. בחולצה הצבעונית, ללא כיפה לראשו, בשערי בית הכנסת, נבוך ומבוויש. כולם רוקדים, כל ילד בזרועות אביו, והוא לבד, שונה, זר, ומוזר...

לפתע, חש יד רכה על כתפו, ומישהו קרא לו מאחור: 'צדיק, איך קוראים לך? רוצה לבוא לרקוד? נראה לי שאתה מחפש מישהו שירקיד אותך, אתה כזה מותק - בוודאי אתה רוצה לרקוד קצת לכבוד התורה. הנה, בוא' - - -

אמר האיש, השיג כיפה מאי שם והניחה על ראשו, קיבל את הסכמת הילד שהחל מחייך באושר, הניפו אל כתפיו, וחיש קל התייצב הילדון המאושר במרכז המעגל, על כתפי אדם זר לחלוטין, שרקד עמו בחדווה עילאית...

דקות ארוכות רקדו השניים, הילד שמח ומאושר. כל העת הריס האיש הזר את עיניו למעלה, מחמיא לילד על שמחת התורה הפועמת בו, על יכולתו להתחבר אליה מתוך קשר אישי, על העובדה שהוא כה מתאמץ לכבוד התורה...

בסיום ההקפה הם נפרדו, האיש הזר והילד, בלחיצת יד חמה. ומאז - אין לדעת אם נפגשו עוד אי פעם, אבל יש לדעת מה עלה בגורלו של

יהיה זה ביום בהיר, בעיצומה של שנת תשע"א. בבית מורי רובי כ"ק האדמו"ר מנדבורנה זצ"ל, התכנסו ובאו ראשי ה'חבורות' והמחנכים בקהילה לכינוס מיוחד במעונו של הרבי, ואז סיפר להם הרבי סיפור מטלטל, שהותיר חותם בליבם לשנים ארוכות. וזה דבר המעשה:

באותו יום, שעה קלה קודם לכן, נכנס אל הרבי יהודי נכבד, שהכרת פניו ענתה בו כי הוא תלמיד חכם וירא שמים. הוא בא וגליגנות בידיו - גליגנות של ספר שהוא מתכנן להוציא לאור, פרי חידושי ביכוריו, והוא מבקש הסכמה לספר הרבי לא הכירו עד אז, ונכנס עמו בשיחה, כדי לתהות על קנקנו.

השיחה הולכת ומתארכת, ובמהלכה נחשף הרבי לסיפור חייו המפתיע של היהודי שלפניו. האיש מתאר כי הוא נמנה על קהילה חסידית מוכרת, יושב באוהלה של תורה, ילדיו מתחנכים במוסדות העילית של הקהילה, וביתו מתנהל בשלווה וברוגע, על אדני התורה, היראה והחסידות. ואז, הוסיף האיש ואמר: 'אבל האמת, שלא תמיד הייתי כזה...' - ופתח וסיפר:

כשהיה ילד, לא זכה להתחנך על ברכי התורה. הוא נולד למשפחה שאינה שומרת תורה ומצוות, התגורר ברמת גן - סמוך לבני ברק, וידיעותיו התורניות שאפו לאפס. שנה אחת, ביקשה אמו לקחת לראות את ההקפות בליל שמחת תורה, ובהיות רוצתה לעשות את הדרך רגלית, בחרה להגיע לבית המדרש של חסידי ויזניץ הקרוב לגבול רמת גן, ולצפות בריקודי ההקפות המתחוללים בו בליל החג.

בהגיע לבית המדרש, פנתה האם לעזרת הנשים, כשהבן, שהיה ילד, נכנס אל ההיכל הגדול, המואר באור יקרות והעמוס באלפי חסידים עטויי שיראין, הרוקדים ומכרכרים לכבוד התורה. אף שהיה חם מאוד והכל ניגבו כל העת אגלי זיעה שבצבצו במצחם, ניכר היה כי הפנים מאירות, הרגליים נישאות אל על בקלילות, הריקוד סוחף את כולם...

גם הילד עמד שם, נבוך קמעא. הוא לבד, נראה שונה מכולם, לבוש בגדים צבעוניים ולא שחור לבן ככל הילדים שסביבו, אין לו פאות מסולסלות

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב אשר קובלסקי
כנסו לאתרנו: Rabenu.com

רוצה להיות שותף ביזכוי מרכז?

בתרומה של 100 ש"ח אתם שותפים בהפצת אלפי עלוני 'אור הפרשה' בכל רחבי הארץ

להצטרפות חייגו: 03-61-50-203

* ניתן להקדיש לע"ז, לרפואה או להצלחה

הושענא רבה

א. מנהג עם ישראל לעשות "הושענות" בכל יום מימי חג הסוכות, וביום השביעי של החג עושים "הושענא רבה", והיינו שבכל יום מקיפים את התיבה עם האתרוגים והלולבים פעם אחת, וביום הושענה-רבה מקיפים את התיבה שבע הקפות, ומנהג זה זכר למה שהיו עושים בבית המקדש, שבכל יום הכהנים היו מקיפים את המזבח, וביום השביעי היו מקיפים שבע פעמים והיה נקרא יום זה "יום שביעי של ערבה".

ב. ומה כל כך מיוחד בערבה שהיה נקרא יום על שמה? משום שבחג הסוכות נידונים על המים ולכן שערבה היא גדלה על המים, לכן נקרא על שם הערבה.

ג. ועוד שההקפות הללו הם זכר לימי יהושע בן נון שכאשר התחיל לכבוש את הארץ, העיר יריחו היתה מוקפת חומה, ובכל יום היו בני ישראל מקיפים את החומה פעם אחת, וביום השביעי הקיפו את החומה שבע פעמים והחומה נפלה, ומשום שתחילת ישראל בכיבוש הארץ היא סוף הישיבה בסוכות ששם ישבו ארבעים שנה, לכן עושים זכר ביום האחרון של חג סוכות.

ד. הושענה רבה נקרא כן על שם שמרבים תפילות ביום זה יותר משאר ימי החג. ונוהגים להישאר ערים כל הלילה וללמוד תורה, כיוון שיום הושענא רבה הוא גמר החיתום של ראש השנה, שבראש השנה נכתבו וביום הכיפורים נחתמו, ובהושענה רבה נשלחים הפתקים שבהם כתוב מה נגזר לכל אדם ואדם, ולכן נהגו להישאר ערים כל הלילה, כדי שאם חס ושלוש נגזר על האדם איזה דבר לא טוב, על ידי הלימוד והתפילות תשתנה הגזרה לטובה.

ה. אם רוצה לנוח מעט כדי שיהיה לו כוח להישאר ער כל הלילה, יש להיזהר שישן בסוכה שכן כל זמן שלא נכנס חג שמיני עצרת כל דיני הסוכה חלים, וכן יש להיזהר שלאחר הלימוד ישן בסוכה עד כניסת חג שמיני עצרת.

ו. עוד יש להזהר לאלו הנוהגים ללמוד כל הלילה אם עושים הלימוד לא בסוכה, שלא לאכול מיני מזונות בשיעור כביצה (54 גרם) שאז כבר חייב לאכול בתוך הסוכה, אולם אם אוכל פחות מכביצה אינו חייב לאכול בסוכה, וכן פירות או בשר, אורז וכו' מעיקר הדין יכול לאכול שלא בסוכה.

ז. אדם שיועד שאם ישאר ער כל הלילה לא יהיה מרוכז בתפילה ויבוא לידי שינה

בשעת התפילה וקריאת התורה, לא ישאר ער כל הלילה, אלא ישאר בלילה ער כמה שיכול וילך לישון כדי שבתפילה ובקריאת התורה ישאר ערוץ, ויתפלל בכוונה.

ח. העוסקים בתורה כל הלילה ומביאים לפנייהם שתיה או דברי מאכל, יברכו ברכה אחת על כל דבר שיגישו לפנייהם, ואז אינם צריכים לברך שוב על כל מה שיבואו לפנייהם במשך כל הלילה, וטוב שיכוונו בשעת הברכה לפטור את כל מה שיבואו לפנייהם. אולם אם יצא מחוץ לבית הכנסת או לבית המדרש תחת כיפת השמים וחוזר צריך לחזור ולברך שוב על דברי המאכל או משקה מכיוון ששינוי מקום נחשב להיסח דעת חוץ מדבר שברכתו האחרונה 'מעין שלש' שאינו חוזר ומברך אף בשינוי מקום (גם כשלא אכל כזית).

ט. אפילו שנשארו ערים כל הלילה צריכים לברך ברכות השחר וברכות התורה בשעת עלות השחר, ובשעת עלות השחר ישול את ידי שלוש פעמים וינגב ולא יברך ברכת "על נטילת ידי", ומנהג הספרדים ועדות המזרח לברך כל ברכות השחר וברכות התורה חוץ מברכת "אשר יצר", אלא אם כן עשה צרכיו שאז צריך לברך ברכת "אשר יצר".

י. יש להיזהר לקרוא שנים מקרא ואחד תרגום של פרשת "וזאת הברכה" ביום הושענה רבה.

שמחת תורה

א. חג שמיני עצרת הוא חג בפני עצמו ואין לו שייכות לחג הסוכות, ולכן יש לברך ברכת "שהחיינו" בקידוש, וקראו הכתוב "עצרת" היינו עיכוב, שעד עכשיו ה' יתברך היה קרוב לעם ישראל בכל תקופת ראש השנה ויום כיפור, ומכיוון שעכשיו נפרדים אמר הקב"ה עיכבו עלי עוד יום אחד שקשה עלי פרידתכם, והוא ככל יום טוב שאסור לעשות בו מלאכות, חוץ ממלאכת אוכל נפש ושאר דינים שמותרים ביום טוב.

ב. חג שמיני עצרת הוא גם שמחת תורה, שמה רבנו תקן לעם ישראל לקרוא בתורה בכל שבת, ובדורותינו המנהג הוא לסיים את כל התורה בשנה אחת, ולכן יש לפעמים פרשיות מחוברות בשנים לא מעוברות כדי שנסיים את כל התורה עד חג שמיני עצרת.

ג. מצוה גדולה לשמוח ולרקוד לכבוד התורה, ונהגו בכל המקומות להוציא הספרים ולרקוד עמהם, ומותר למחות כפים כרגיל, וכן מותר לקפוץ ולרקוד לכבוד התורה אף ביום טוב.

פחות נעים לשמוע שלא קלטנו את העוקץ משום שאנו 'מרובעים', או משום שנולדנו במשפחה או במדינה פלונית.

החתמות הן אחד הגורמים המשמעותיים בפגיעה בערך עצמנו ובערך הזולת. כאשר אנו מחתימים את עצמנו, אנו מרחיבים את הפסילה העצמית מעבר לעובדות, ובכך אנו פוגעים בעצמנו. כאשר אנו מחתימים אחרים, אנו חוטאים בפסילה טוטלית וגורפת, החוטאת לאמת ופוגעת בזולת במידה רבה מאוד.

וכשם שהמוח שלנו 'שומע' את המילים שבהן אנו משתמשים ומושפע מהן, כך משפיעות גם ההחתמות. לא רק המילים והמשפטים שבהם אנו משתמשים כדי לדבר חודרים לתודעתנו, אלא גם המילים והמשפטים שבהם אנו משתמשים כדי לחשוב ולהרהר, חודרים לתודעתנו ומשפיעים עלינו.

אם נתבונן, תיפגע רוחנו כמה אנו 'מדברים' לעצמנו במהלך היום, בין השאר כתגובה למה שאנו עושים, לטוב ולרע. אם מחשבותינו מורכבות מביטויים מזלזלים ופוגעניים, זה מה שהמוח שלנו 'שומע' והנפש מפנימה, ואין ספק שאנו מושפעים מכך לרעה.

הדבר משמעותי בחינוך הילדים במיוחד. למסרים של הורים יש עוצמה אדירה והשפעה עצומה, ועל כן חובתם של ההורים להיזהר ככל כפליים מלהחתיים את ילדיהם בסטיגמות שליליות, כמו 'עצלן', 'קל דעת', 'טיפש', 'חסר אחריות'. במקרים לא מעטים הילדים נאלצים להילחם כל חייהם עם הזרעים השליליים שנקלטו בתודעתם בשל אמירות מחתימות ששינו להם הוריהם. במקום להיידרש לגופו של עניין ולתקן את הטעון תיקון, כל כישלון נכנס אצלם למסגרת הסטיגמות ומשמש "הוכחה נוספת" ל'קלות דעתם', 'לקוצר בינתם', וכן הלאה. בעקבות זאת הם מוצפים בחרדה לתדמיתם ונאלצים להיאבק כל חייהם עם התדמית השלילית שהחדירו בקרבם.

אי לכך, נשים לב שלא להשתמש במילים פוגעניות ומחתימות, לא בבואנו לתאר את עצמנו, ולא בבואנו לתאר את האחרים.

למאמרים נוספים של הרב אהרן פרידמן
כנסו לאתרנו: Rabenu.com

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

החתמות - סטיגמות

מעצם היותנו בני אדם, כולנו שוגים וטועים, והדבר אינו נדיר. אנו נוטים להתעצל ולדחות עשייה של דברים, אף כאשר הם חשובים מאוד. קשה לנו להתאפק, לדחות סיפוקים ולהתגבר על דחפים, על חלק מהם לפחות. עם כל הכבוד והזהירות, כולנו נכשלים. לפחות מדי פעם, ב"מצות הקלות שאתם דש בעקביו". במקרים רבים אנו טועים בשיקול דעתנו, ולאחר מעשה אנו מהרהרים: חבל שלא חשבתי על כך קודם. גם בעניינים שביני אדם לחברו, לא תמיד יש בנו אומץ להביע את דעתנו ולעמוד על שלנו, ודי שכיח שאנו מתחרטים על שנהגנו כך ולא אחרת.

כל זה אין בו כדי להכתירנו בתארים הלא מחמיאים 'עצלנים', 'מושחתים', או 'טיפשים'. טעות ועיוות חמור להגדיר את עצמנו או את הזולת בתארים כאלה, המשפילים ומרחיבים את תחום הליקוי, ובעצם, צובעים את כל כולנו בצבע דוחה ושלילי.

הטלת סטיגמה, כלומר החתמה בתואר שלילי גורף, היא הגזמה של הכללות ושל 'הכול או לא כלום'. 'טיפש', לדוגמה, הוא אדם שטיפשותו באה לידי ביטוי בכל מקום ובכל זמן. לעומת זאת, גם מי שטעה ועשה מעשה טפשות, עשוי להיות חכם ואפילו מבריק בשאר העניינים. הוא הדבר בשאר התארים השליליים וההחתמות הכוללניות. כל אחד כמעט מסוגל לחיות עם העובדה שהוא עשה מעשה שטות, אבל אין איש כמעט שמסוגל לחיות עם הקביעה שהוא שוטה. לא נורא לשמוע שלא קלטנו את העוקץ בבדיחה טובה. הרבה

שמונה ימים, ברית מילה ליום השמיני, ושמיני עצרת (שמחת תורה). למה אלו יוצאים מהכלל?

אלקים ברא את העולם בששה ימים, וכל דבר בחומר יש לו ששה כיוונים. צפון דרום מזרח ומערב למעלה ולמטה. מספר שש מורה על החומה.

והמספר שבע זה הרוח. לכן אלקים ברא את העולם בששה ימים, וכדי שהכדור ישרוד ששה ימים, הוא נתן את יום השבת שהוא מחייה את כל השבוע. וכלשון הזוהר "שיתא יומין מיום שביעא מתברכין", החיות והברכה של כל השבוע באים מהשבת.

ולכן בשיר של יום, אנחנו אומרים היום יום אחד בשבת קודש וכן שני ושלישי וכו'. כי הברכה מגיעה מיום השבת. אלקים ברא את העולם בששה ימים זה החומר והכניס בו את המימד הרוחני ביום השבת, לכן השביעי הוא החלק הרוחני.

אבל מספר 8 מראה על דברים שהם מעל הטבע. ברית מילה היא מעל הטבע, היא מעל השכל האנושי, נולד תינוק וחותכים לו במקום רגיש בלי מנתח וחדר ניתוח, ומביאים מאות מוזמנים ותזמורת ואוכלים ורוקדים והתינוק מתבוסס בדמו.

בפרופיל הצבאי מורידים לתשעים ושבע בגלל הברית. הפוך מהמצאות. אלקים אומר לאברהם אבינו לפני הברית שיש לו פרופיל 97, אבל אם תעשה הברית "התהלך לפני והיה תמים", תהיה שלם על ידי הברית, ובצבא מורידים שלש אחוז בפרופיל בגלל הברית.

גם התורה ששמחים בשמחת תורה היא מעל הטבע. גם חג החנוכה הוא מעל הטבע בניסים שהיו שם. כל דבר בבריאה יכול להתקפל מקסמום לשבע. שום דבר בבריאה לא יתקפל יותר משבע. כי אלקים ברא את עולמו בששה ימים ויחד ביום השביעי, אומר אלקים קיפלי את העולם במספר שבע.

פרשת שבוע הרב אליהו רוסתמי

שמחת תורה

בספר התורה של אלקים יש שבעים פנים, פשט, רמז, דרש, סוד, ראשי תיבות סופי תיבות צירופי שמות הויה, גימטריאות פרפראות, ועוד ועוד.

אחד מהקודים שיש בתורה נקרא ערוץ 7, הספרה 7 חזקה מאד בתורה, במנורה היו שבעה קנים אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות, ששת ימים תעבוד וביום השביעי תשבות. שש שנים תעבוד ובשנה השביעית שבת לה' - שמיטה, אחרי שבע שמיטות מגיע יובל, החודש השביעי מניסן הוא חודש תשרי שמשופע בחגים, שבעה ימים סוכות וגם פסח שבעה ימים. ארץ ישראל השתבחה בשבעת המינים, גם בארבעת המינים של הלולב ישנם שבעה פריטים, לולב, אתרוג, ג' הדסים ושני ערבות סה"כ שבעה שחקנים. לחתן וכלה עושים שבעת ימי משתה. ולהבדיל יושבים שבעה על קרוב שנפטר, גם בתפילין עושים שבע כריכות, גם לגויים ישנם שבע מצות בני נח. נח הכניס לתיבה שבעה שבעה חיות טהורות. אלישע הנביא אומר לנעמן שיטבול בירדן שבע פעמים.

גם בשמחת תורה עושים שבע הקפות, ואפילו בחלום פרעה יש שבע פרות ושבע שבלים. ועוד ועוד המספר שבע ביהדות הוא חזק מאד!

ישנם ג' דברים הקשורים לספרה 8. חג החנוכה

תועלת הבטחון

ומי לנו גדול בתורת הבטחון מבעל חובת הלבבות, ומדיק מדבריו בכמה וכמה מקומות שהאפן הנכון במדת הבטחון להסכים לרצון ה' וכמו שהביא השומר אמונים בשמו, ואצין לך כאן ראייה אחת או שתיים מתוך עוד הרבה המובא בדבריו.

בפתיחה כתב: ועוד תועלת שהבטחון בה' בענין התורה (כלומר, לצורך עבודת ה') כי הבוטח בה', אם הוא בעל ממון, ימהר להוציא... ממנו בנפש חפצה ורוח נדיבה, ואם איננו בעל ממון, יראה כי חסרון הממון טובה מטובות המקום עליו.

הרי שהבוטח בה' כשאינו בעל ממון, עליו לבטח בה' שחסרון הממון הוא מטובות ה' עליו, ולא נזכר בדבריו שיבטח בה' זה החסר בממון - שיהא לו ממון כרצונו. והרבה טועים בהבנת דברי החובות הלבבות, ולמשל מה שכתב שם בפתיחה ביתרון החמישי של הבוטח על בעל הכימיקה, שהבוטח לא תאנה לו רעה, וה' יצילו, הינו שזה שכרו, ולא שזו דרך העבודה, שכן דרך העבודה כאמור להסכים לרצון ה', ובשכרו ישמרו ה' ושכר התורה כידוע שאין לנו להרהר חלילה גם כאשר לעינינו לא נראה השכר לשומרי מצוות והענש לעוברי העברות, שכן זהו חשבון שמים, אולם היאך יעלה על הדעת שנתבקש ונדרש מכל אדם וגם הפשוט להיות בטוח במלוי מבקשו.

ועוד הרי ישנם כמה וכמה מדרשי חז"ל שאפלו רשע ובוטח בה' חסד יסובבנו. וראה בדברינו לעיל שזה פרט מסכם בין לדעת החובת הלבבות ובין לדעת הגר"א (לעיל פרק א' אות יז, יח, יט), בהכרח כאמור ישנו בטחון השוה לכל נפש אפלו לרשע, והוא להסכים להנהגת ה' ולבטח בו שנוהג בצדק ולטובת האדם וזה שיק אף ברשע, אולם אפן הבטחון בה' שבדאי יהא לו מבקשו וצרכו - לא שיק זה לחוטא, שכן זהו בטחון לבעלי דרגה רוחנית גבוהה וכמבאר מדברי החזון איש בספרו "אמונה ובטחון" שם באות ז' שלפעמים וכפי המצב יתכן שמתבשר הבוטח שיושע אולם זהו לפעמים, ולפי מצב מסים וכגון בנוגע לכלל ישראל עי"ש.

ואם נתבונן, ומי לא בגדר זה שיש בו חטא ואין מן הראוי שיקבל מבקשו, ומי היום לא מקבל מנת חלקו ביסורים של חבלי משיח, אם כן וכי אבדה לה תורת הבטחון בימינו, וכי התורה השתנתה חלילה, דהינו שכאלו ופעם היו הבוטחים מקבלים מבקשם ובעקבות משיחא לא יקבלו, חלילה מלחשב כן, והרי מבאר ברמח"ל שהבאנו לעיל שבעקבות משיחא יהא מצב האכזבות מהתחולות מצוי ביותר ואף למקוים לישועת ה', אלא ודאי כאמור מצות הבטחון בדרך העבודה לא השתנתה ולא תשתנה לבטח בה' שיעשה תמיד את הטוב ביותר עבורו, ורק ששכר הבטחון תלוי בחשבון שמים לתת לנו או לא לתת, ועל כך אין אנו רשאים להרהר, אולם מעבודתנו לה' במצות הבטחון לא נזו.

רגע חושבים

הרב יוחאי אוהיון

האם מגיע לי?

פיעמה בו הכריעה אותו והוא הסכים, קריאות שמחה פרצו מפיה הקהל הממתין. 'אשריך', 'אתה יהודי צדיק', 'השם ישמח אותך', 'יהי רצון שלא אתה ולא צאצאין לא תצטרכו לאגד ולא לידי מתנת בשר ודם' אלו רק חלק מהברכות שהורעפו עליו במהלך הנסיעה.

יהודי אחד נקרה שאלה בראשו והחליט לגשת אל הנהג לקראת סוף הנסיעה, אמור נא לי ידידי 'איך אפשר להחליף קו באמצע העבודה הרי יש פקח, ולא יעלה על הדעת שכל אחד יעשה כרצונו? אתה צודק אדוני, אני אגלה לך את העניין, לאחר 3 שעות שאתם המתנתם אף נהג לא רצה להסיע אתכם, בטענה ש'יקללו' אותו כל הנסיעה, ולכן הצעתי להגיע כקו 318 ואתם בקשתם... ורק אז שינית, ונהפכה הברכה לקללה...

כמה מוסר יש לנו לקחת ממעשה זה, לפעמים אנחנו חושבים שמגיע לנו, ואנחנו חייבים להספיק וכו' אבל אם נקח לעצמינו פסק זמן ונחשוב - נוכל לזכות לחיים יותר רגועים ומאושרים...

הרב יוחאי אוהיון מרצה באתר ישיבת אור דוד
להרצאות נוספות כנסו: Rabenu.com

מוצאי היום הקדוש ראש השנה תשע"ז, השעה 1:30 בלילה, אנשים נשים וטף מכונסים בתחנת האוטובוסים בבני ברק, וממתנים לקו 402. תמיד הם מאחרים ובמיוחד בזמנים הלחוצים, צריך לעשות עליהם חרם אחת ולתמיד קרא אדון כהן, 'תאמין לי אתה צודק' השיב לעברו נחום זילברברג בחור הישיבה. מספר ממתנים אף ניסו את מזלם בקוי הטלפון. שת'צריך אותם הם לא יענו זה חוק מרפי... סינן בכעס דוד ברדוגו חזן במקצועו העושה את דרכו חזור מעיר התורה אל עיר הקודש.

לפתע 'עולה מן המדבר' אוטובוס ירוק, זה הוא? האוטובוס ריק! כמו פטה מורגנה החלו הנוסעים המעותדים להתרגש, אך זמן פעוט לאחר מיכן לצערם התבדו, זה היה קו 318 ולא 402. שלש שעות אנחנו פה אתה שומע! אדוני אני לא בעל הבית באגד מה אתה צועק עלי?!? 'עזוב אותו הוא לא אשם' קריאות הקהל הלחוצים להגיע לביתם נשמעו היטב מכל עבר.

אחד מן הציבור ניגש לנהג ואמר: תראה אולי תוכל לעשות לנו טובה, אתה ריק תשנה את הקו ותיקח אותנו לירושלים, הנהג התבלבל קמעה, אך לחץ הנוסעים ואהבת ישראל שכנראה

יש ערב אחד בשבוע שאסור לכם לפספס

הצטרפו לאלפי צופים המגיעים מכל קצוות הארץ והתחברו לנקודות החשובות ביותר בחייכם
שיעור המוסר הגדול בתבל
מפי הקול חוצב הלהבות

הרה"ג דניאל זר שליט"א

רב מקדים הרב יורם סרי שליט"א אב"ד מודיעין עלית בשעה 21:15

בכל יום רביעי בשעה 22:00
ישיבת אור דוד רח' המכבים 108 בני ברק